

ва промѣната на строя при тимпанитъ, хорнитъ, тромпетитъ. Напр., означението Muta Es-B—при тимпанитъ показва, че голѣмия тимпанъ ще се престои въ Es, а малкиятъ въ B. За валдхорнитъ и естествени-тъ тръби при M-та се смѣня дж-гата, която промѣня строя имъ, но обикновено, вмѣсто да промѣнятъ дж-гата, оркестрантитъ транспони-ратъ.

Мутация, лат. mutatio — 1) при солми-зацията — премиването отъ единъ хексакордъ въ други, чрезъ прео-бръщането на единъ тонъ отъ сте-пенното значение въ другъ 2) про-мѣната на детскитъ гласове у мом-четата въ мъжки, която става презъ пубертетната възраст (15—17 г.), когато настѣпва, поради физиоло-гически причини, едно надебелява-не (уголѣмяване) на гласовитѣ врѣ-зки. Това преминаване отъ детски въ мъжки гласъ, траеще отъ 6 ме-сеца до една и повече година, е едно болезнено състояние за гласо-вия органъ, и за да стане нормално, трѣбва момчетата презъ това време да не пѣятъ.

Муфатъ, Георгъ—Muffat, Georg—зна-чителенъ инструменталенъ компо-нистъ отъ втората половина на XVII в., род. 1645 въ Шлетсхадтъ, умр. 1704 въ Пасау, ученикъ на Люли въ Парижъ (6 години), а преди това е билъ органистъ въ Молс-хаймъ, после училъ малко време и при Паскуини и Корели въ Римъ. Между това, живѣлъ въ Виена и билъ органистъ въ архиепископ-ската капела въ Салцбургъ, после придворенъ органистъ и капелмай-сторъ въ Пасау. Творбитъ на М., представлящи едно обобщение на французски и италиански стилъ, се състоятъ отъ многогласни сонати за нѣколко инструмента, токати, шаconi и пасакалии за органъ и 12 концерти греси.

Муфатъ, Готлибъ—Muffat, Gottlieb—синъ на Георгъ М., род. 1690 въ Пасау, умр. 1770 въ Виена, ученикъ на И. И. Фуксъ, билъ органистъ (придворенъ) въ Виена, писалъ творби за клавиръ, принадлежащи къмъ най-хубавитъ на това време, и токати за органъ.

Мухвичъ, Иванъ—хърватски ком-понистъ и воененъ капелмайсторъ, род. 30 мартъ 1876 въ Река, свѣршилъ

срѣднѣо образование въ Загребъ, и музика—въ „Глазбенія заводъ“ (все тамъ) и, следъ държавенъ из-питъ, назначенъ учителъ по пѣние и органъ, а после и ржководителъ на пѣвческото д-во въ Река, Су-шакъ и Драги. 1899—1901, хормай-сторъ на Загребското „Коло“, а после капелмайсторъ на военна музика въ Загребъ, която издигналъ до голѣма висота, и изпълнявалъ домашна му-зика. Писалъ много маршове на народни мелодии и хорове—мъж-ки и смѣсени, сола съ съпроводъ на пиано, музикални картини: „Духъ на разбиране“, „Славска вила“, „Гости ухървата“, Мария Губецъ, увертюри: „Вила Велебита“, „Зрински“ и „Франкопанъ“, оперета „Персида“ и опера „Ускокъ“.

Мьолендорфъ, Вил фонъ—Mö-llendorff, Willi von—компонистъ, род. 28 фев. 1872 въ Берлинъ, училъ въ тамошната Виша музикална школа, изобретателъ на бихроматиченъ хармонийумъ съ четвъртто-нове, и компониралъ: две симфо-нии, единъ балетъ, оперитъ: „Жерт-вата“, „Рената“ и „Рослинската ка-пела“, три хорови творби съ оркес-търъ, пѣсни—словни и хорови, както и нѣща за бихроматиченъ хармо-ниумъ и съ съпроводъ на такъвъ, и е писалъ върху четвърттонната система.

Мьошингеръ, Албертъ—Moeschin-ger, Albert—компонистъ, род. 1897 въ Базелъ, училъ въ Бернъ, Мюн-хенъ и Лайпцигъ, живѣе въ Бернъ като пианистъ (педагогъ и акомпан-яторъ), писалъ: една камерна симфония, 2 клавирни концерта съ оркестъръ, струнно трио, 4 струнни квартета, хорови пѣсни—съ оркес-търъ, и безъ съпроводъ.

Мѣхъ—се нарича кожения възду-шенъ резервуаръ при гайдата. Пра-ви се обикновено отъ кожата на коза. При българската гайда, М. има само три отвора: единъ за гайду-ницата, другъ за ручилото и тре-тия—за поставяне на една дърве-на тръбичка съ вентилъ, посредст-вомъ която въздухътъ се вкарва отъ устата въ мѣха,

Мюзаръ, Филипъ—Musard, Phi-lippe—виденъ французки танцовъ компонистъ, наричанъ „царъ на кадрили“ или „французкия Щра-усъ“, род. 1792 въ Парижъ, умр. 31 мартъ 1859 въ Отьоилъ при Парижъ.